

תת"ע 2072/09/15 - מדינת ישראל נגד גילעד ליפשיץ

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 2072-09-15 מדינת ישראל נ' יוסף ליפשיץ
תיק חיצוני: 90503928799

כבוד השופט דן סעדון	בפני
מדינת ישראל	מאשימה
גילעד ליפשיץ	נגד
	נאשמים

החלטה

לפני בקשה לגילוי חומר חקירה בהתאם לסעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי.

1. נגד הנאשם נרשמה הזמנה לדין בגין עבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר.. אמצעי האכיפה בו נעשה שימוש במקרה זה היה מצלמת א'3. הנאשם כפר במיוחס לו. בגדר הודעת הכפירה, עתר ב"כ הנאשם להתיר לו לעיין במסמכים שונים. לאחר מכן צמצם ב"כ הנאשם את בקשתו והעמיד אותה על הצורך לקבל יומן המשמרת וכן נוהל משטרתי אשר לפיו יש להזין את הנתונים המתקבלים ממכשיר האכיפה במועד קבלתם. בהקשר זה מפנה ב"כ הנאשם לכך שהעבירה בוצעה לכאורה ביום 27.12.14 בעוד שהזנת הנתונים הייתה לכאורה ביום 31.12.14. לטענת ב"כ הנאשם נוהל כזה אכן קיים אולם הוא אינו מצוי ברשותו.

3. ב"כ המאשימה טוען כי אין רלוונטיות לחומר המבוקש להגנת הנאשם. נטען כי לאחר בירור מול ראש יחידת א'3 התברר כי הנוהל לו טוען ב"כ הנאשם אינו קיים. אשר ליומן המשמרת, טוענת המשיבה כי נוכח אופן עבודת המשטרה בתיקי א'3 אין רלוונטיות למסמך זה, בשונה מתיקי אכיפה באמצעות מכשירי אכיפה אחרים דוגמת ממל"ז וכיו"ב. במקרה זה, נאמר, לאחר קבלת תמונה ממכשיר האכיפה לבקרה באופן ממוחשב, מתבצעת פעולה טכנית של הגדלת התמונה והפקת הדוח. הא ותו לא. בהקשר זה, נטען, לא הוסבר מדוע יש חשיבות לזהותו של מפיק הנתונים או עורך הדוח להגנתו של הנאשם.

דין והכרעה

4. תכליתו של סעיף 74 היא שמירה על זכותו של הנאשם למשפט הוגן. המבחן המגשים תכלית זו הוא מבחן הרלוונטיות או הנגיעה של החומר המבוקש לאישום. לצורך כך, אין צורך בנגיעה ישירה או וודאית לאישום אלא די גם

בנגיעה עקיפה ואף מסופקת להפוך חומר לחומר חקירה החוסה בצל בקשה לפי סעיף 74. יחד עם זאת, יש להראות כי קיים יסוד של ממש להשערה או לתקווה של הנאשם כי החומר אכן ישפיע על בירור האישום נגדו (בש"פ 4157/00 נמרודי נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(3) 625). לצד כלל עקרוני זה נקבע גם אין לכלול בגדר "חומר חקירה" ראיות שהרלבנטיות שלהן לאישום הפלילי אינה קיימת, או שהיא רחוקה ושולית (בג"צ 233/85 אל הוזייל נ' משטרת ישראל, פד"י לט(4) 124, 129). וכך, "סקרנות לשמה, רצון להשיג חומר לתכליות זרות להגנת הנאשם, ונכונות לצאת ל"מסעי ציד" שמא ימצא דבר שיסייע להגנה - אינם מספיקים..." (בש"פ 1327/96 חה"כ הרב אריה דרעי נ' מדינת ישראל; בש"פ 1355/98 בן ארי נ' מדינת ישראל, פד"י נג(2) 1).

5. בענייננו, עיקר המחלוקת בגילוי יומן המשמרת וקיומו הנטען של נוהל לפיו יש להזין את הנתונים המתקבלים ממכשיר האכיפה בזמן אמת. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים ברוח ההלכה הפסוקה שהובאה לעיל, מצאתי כי דין הבקשה להידחות. ראשית אומר, כי משהצהירה המאשימה כי אין נוהל המעגן את החובה להזין נתונים ממכשיר האכיפה בזמן אמת, ברי כי אין טעם לחייבה להעביר מסמך אשר לשיטתה איננו קיים ואין ראיה לקבוע אחרת. מעבר לכך, וכפי שצוין לעיל, כפי שנפסק לעיל, על הנאשם לתת הסבר כיצד קבלת הנוהל האמור תקדם את התכלית שבהענקת משפט הוגן. על מנת לחלוף על פני משוכה זו אין די בהצבעה על קיומו של נוהל אלא יש להסביר כיצד משקף נוהל זה את המטרה של שמירה על זכויות הנאשם וכיצד הביאה אי עמידה בהוראות הנוהל לפגיעה בזכויות הנאשם. לא מצאתי בטיעוני ב"כ הנאשם הסבר כזה, להבדיל מטענה חוזרת ונשנית בדבר קיומו של נוהל. ודוק: קיומו של נוהל אינו אמור בהכרח להבטיח הגנה על זכויות הנאשם. יש נהלים שלהם תכליות שונות כמו למשל קביעת נוהל עבודה מסודר לעושים במלאכה. באין ראיה כי מדובר בנוהל שנועד לתכלית של הגנה על זכויות הנאשם ולא לתכלית אחרת, אינני סבור כי אי גילוי של הנוהל הנטען, גם אילו היה קיים, רלוונטי לענייננו.

6. הוא הדין ביומן המשמרת. לא הבנתי מהסבריו של ב"כ הנאשם כיצד קבלת יומן משמרת צפויה לסייע בשמירת זכויותיו של הנאשם בהליך או למנוע קיפוח זכותו למשפט הוגן. הוסבר על ידי ב"כ המאשימה כי בשונה מאמצעי אכיפה אחרים, בהם יש חשיבות לזהות הגורם המפיק את הנתונים או העורך את הדוח, במקרה זה נוכח תפקידו הטכני והמצומצם של מזין הנתונים אין לכך חשיבות ולא שוכנעתי לקבוע אחרת. טענת ב"כ הנאשם כי אין היגיון באופן העבודה של אנשי יחידת הבקרה אם אין חובה להזין את הנתונים המתקבלים ממכשירי האכיפה בזמן אמת אינה רלוונטית שכן יש להסביר כיצד עיכוב או איחור בהזנת הנתונים פוגעים בהגנת הנאשם והסבר כזה לא ניתן. הטענה כי לא ניתן לדעת אם הנתונים שהוזנו לאחר 4 ימים אכן נכונים גם היא אינה מסייעת לנאשם שכן באותה מידה שניתן לטעות בהזנת הנתונים לאחר 4 ימים, ניתן היה לטעות בהזנתם גם בזמן אמת.

7. סוף דבר, לאור כל האמור אני דוחה את הבקשה.

המזכירות תעביר עותק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"א שבט תשע"ו, 21 ינואר 2016, בהעדר הצדדים.

